

opracowanie graficzne:
Krzysztof ROSTA SKI
ilustracje z archiwum Pracowni
BAAS architektura
Grupa 5 architektki
MAŁECCY biuro projektowe

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
POLITECHNIKI L SKIEJ
GLIWICE, PA DZIERNIK 2019

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
POLITECHNIKI L SKIEJ

MEDAL IMIENIA PROFESORA ZYGMUNTA MAJERSKIEGO

LAUREACI 2019

BAAS architektura
Grupa 5 architektki
MAŁECCY biuro projektowe

Autorem medalu jest gliwicki artysta rzeźbiarz, Profesor Politechniki Śląskiej – Stanisław Słodowy

W kwietniu 2005 roku Rada Wydziału Architektury ustanowiła Medal imienia Profesora Zygmunta Majerskiego dla uhonorowania osób, które swoją działalnością twórczą, naukową, publicystyczną lub organizacyjną zasłużyły się dla tworzenia, bądź promocji architektury i urbanistyki regionu górnośląskiego.

Celem, który także przyświecał inicjatorom tego wyróżnienia było uczczenie pamięci profesora Majerskiego, dla wielu z nas nauczyciela i duchowego twórcy naszego Wydziału.

Profesor Zygmunt Majerski (1909 - 1979) - był nauczycielem i wychowawcą wielu pokoleń architektów w Politechnice Lwowskiej, Wrocławskiej i Śląskiej. Był także twórczo działającym architektem, którego liczne, zrealizowane budowle współtworzą piękno miast śląskich. Było wreszcie, także Jego zasługą, że powstał Wydział Architektury na Politechnice w Gliwicach. W 1962 roku przeniósł się z Politechniki Wrocławskiej do Gliwic przyciągając swą charyzmatyczną osobowością i zawodowym autorytetem, grono młodych architektów, którzy stworzyli do dziś działające środowisko akademickie. Był pierwszym dziekanem powstałego wówczas Wydziału.

W skład Kapituły Medalu im. Profesora Zygmunta Majerskiego wchodzi:
dr hab. inż. arch. Klaudiusz Fross - Dziekan Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej – Przewodniczący Kapituły, arch. Mikołaj Machulik - Prezes SARP O/Katowice, dr hab. inż. arch. Katarzyna Ujma-Wąsowicz – prof. PŚ Prezes Oddziału Katowice Towarzystwa Urbanistów Polskich, oraz przedstawiciele rady Wydziału Architektury: prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Kamiński, dr hab. inż. arch. Zbyszko Bujniwicz prof. PŚ, dr hab. inż. arch. Beata Majerska-Pałubicka prof. PŚ, arch. Andrzej Duda, Członkami Kapituły z głosem doradczym są: prof. dr hab. inż. arch. Nina Juzwa – Inicjatorka Medalu oraz córka Profesora Majerskiego – dr Ewa Zielińska.

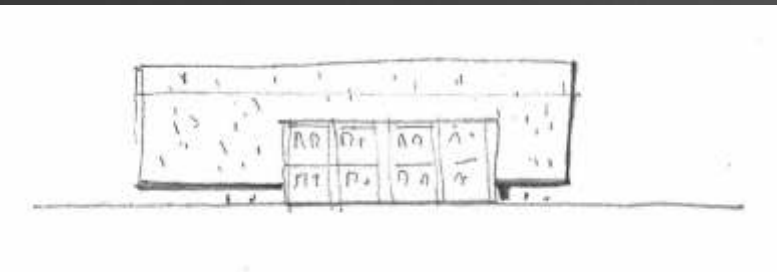
Pierwszym laureatem Medalu został w 2006 roku architekt i nauczyciel akademicki, profesor Mieczysław Król, drugim w 2007 roku – architekt Stanisław Niemczyk, w 2008 roku historyk sztuki profesor dr hab. Ewa Chojecka, w 2009 roku – architekt Jurand Jarecki, w 2010 roku architekci Henryk Buszko i Aleksander Franta, w 2011 roku laureatami zostali architekci Andrzej Duda i Henryk Zubel, w 2012 roku architekt Robert Konieczny, w 2013 roku architekt Tomasz Konior, w 2014 roku – socjolog Jan Olbrycht, w 2015 roku architekt Jerzy Witeczek, w 2016 roku - architekt Henryk Mercik, w 2017 roku Pracownia JEMS Architekci, w 2018 roku - Pracownia Medusagroup.

W 2019 roku laureatami zostały Pracownie:
BAAS arquitectura + Grupa 5 architekci + Maleccy biuro projektowe

Jak oddać śląski charakter w bryle nowoczesnego budynku?
jak wpisać ten budynek w kwartał familoków, by nie przytłaczał, ale wiązał się z nim doskonale?
jak zaprojektować wnętrza, by były czytelne, funkcjonalne i spójne z formą obiektu?
Jest wiele pytań, na które można znaleźć odpowiedź, odwiedzając Wydział Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego na ul. św. Pawła w Katowicach

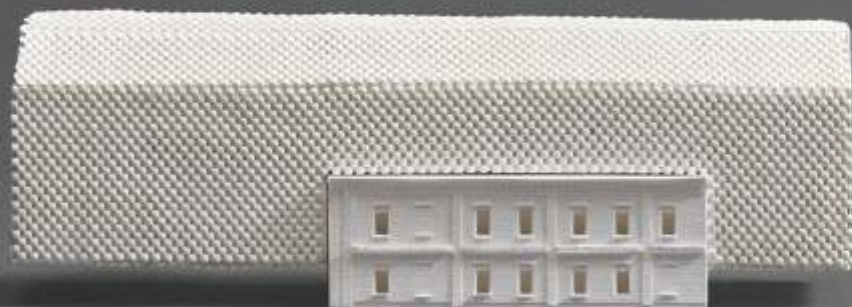
Dr hab. inż. arch. Klaudiusz Fross prof. PŚ
Dziekan Wydziału Architektury

Wydział Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego Silesian University's Radio and TV Department

Autorzy (Authors):
BAAS arquitectura (Jordi Badia) + Grupa 5 architektki + Małeccy biuro projektowe

Realizacja (Completion Year): 2017
Tren zabudowy (Built area): 5.390 m²
Lokalizacja (Project location): ul. w. Pawła, Katowice

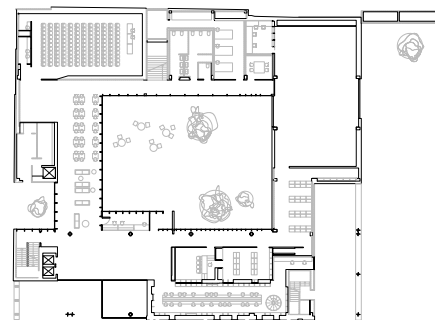
Model pictures by Jesús Arenas

The project preserves this existing building, and adds an extension to it while protecting the character of the old; it also includes a lower height building occupying the interior block area which confers to the central courtyard the intervention's prominence. Our design aims to be sensitive with the existing building aesthetics and takes advantage of its materiality and visual values by building on top of it an abstract volume made out of a brick latticework, which follows the neighbour's section. The new building fills up the whole plot and at the same time hollows a central courtyard, becoming this, the key element for all the social activities taking place around the studios and lecture rooms at the new university department.

BAAS arquitectura
(Jordi Badia)

Nasz projekt zachowuje istniejący budynek i dodaje do niego nową kubaturę, chroniąc jednocześnie charakter miejsca; obejmuje również niski budynek, zlokalizowany wewnątrz kwartału, co jest rodzajem interwencji w centralny dziedziniec. Nasz budynek ma być wrażliwy na otaczającą estetykę, wykorzystuje jej materialność i walory wizualne, budując abstrakcyjną objętość wydzieloną ceglana siatką, ale jednocześnie łączącą się ściśle z resztą pierzei. Nowy budynek wypełnia działkę, pozostawiając centralny dziedziniec, staje się on kluczowym elementem wszystkich działań społecznych odbywających się wokół studiów i sal wykładowych na wydziale uniwersytetu

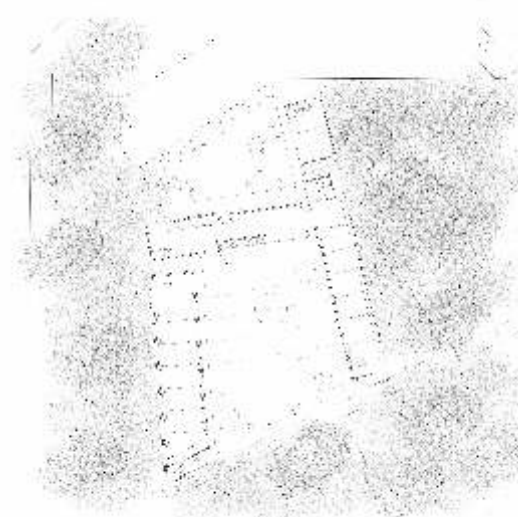

Zapewne dla każdej z trzech pracowni biorących udział w projekcie realizacja siedziby Wydziału Radia i Telewizji stanowi rodzaj podsumowania przemyśleń i doświadczeń związanych z sensem zawodu architekta. Celem nie jest tu jedynie architektura nawiązująca do surowego klimatu śląskiego budownictwa, chociaż aspekt ten jest w projekcie bardzo ważny. Chodzi również o wykreowanie wartościowego miejsca do nauki i do dojrzałego przeżywania miejskiej przestrzeni. Takiego miejsca, z którym odbiorca będzie się identyfikował. Równie ważnymi jak sam budynek tworzywami architektury są tu ulica, dziedziniec i podwórza starych oficyn pozostające we wzajemnej relacji. A także to co się może zdarzyć w tych przestrzeniach pomiędzy ludźmi. Projekt stanowi ponadto dowód do jakich efektów doprowadzić może architektów mądra współpraca w co zawsze jako Grupa 5 wierzyliśmy. Siłą zgodnej kooperacji trzech pracowni było połączenie ich potencjałów, wymiana myśli i doświadczeń oraz wiara we wspólnie postawiony cel, w który nikt z projektantów, przez cały trudny okres realizacji, nawet przez chwilę nie zwątpił.

Concrete sheets give the building almost opaque aspect yet transparent from the inside. It emulating the volumes of law books found on the walls of lawyers' and notaries' offices. The concrete sheets in some cases favour views from inside and, in other cases, prevent being seen from outside. There are four areas in each corner which allow separate access for judges, lawyers, defendants and the public.

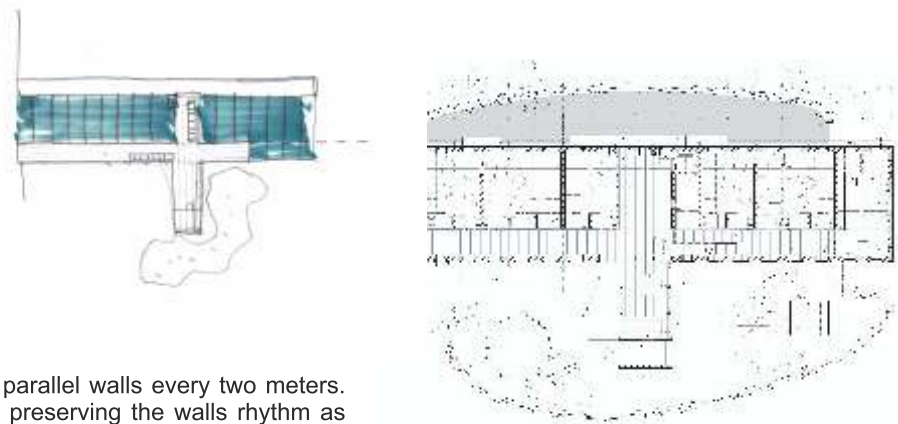
Betonowe arkusze nadają budynkowi niemal nieprzezroczysty wygląd, a jednocześnie przezroczysty od wewnątrz. Naśladuje to tomy książek prawniczych znalezionych na ścianach kancelarii prawniczych i notarialnych. Arkusze czasem sprzyjają widokom od wewnątrz, czasem chronią przed widokiem z zewnątrz. W rogach budynku wydzielono cztery obszary z oddzielnym dostępem dla sędziów, prawników, oskarżonych i społeczeństwa.

W „Can Framis” sięgnęliśmy po grę kontrastów, gdzie otaczający ogród zapewnia spokojną przestrzeń wypoczynku z dala od zgiełku prędkości i czasu. Projekt polega na odrestaurowaniu dwóch zastanych budynków fabrycznych i budowie nowego, który je łączy, tworząc dziedziniec wyłożony kamieniami odzyskanymi z dawnej fabryki, jest on głównym wejściem do muzeum.

With "Can Framis" we aim to play on contrasts, with a surrounding garden providing a tranquil breathing space away from the hubbub of speed and time. The project consists in restoring the two current factory buildings and constructing a new one which will link them, creating a courtyard, paved with stones recovered from the former factory, it is the main entrance to the museum.

Existing building had a sequence of parallel walls every two meters. Most of them were deleted however preserving the walls rhythm as a succession of white screens that diffuse the light from the skylights. The classrooms are disposed under this repetitive structure, while the common area, concentrated on the building core, forms a cross plan space of high formal value. New and old blend allow the building to show its interior life together with the pass of time.

Obiekt posiadał system równoległych ścian, które dzieliły go na pomieszczenia o szerokości 2m. Większość z nich została usunięta, pozostając w rytmie podciągów i ścian, jako ciąg białych ekranów rozpraszających światło ze świetlików. Sale lekcyjne wpisują się w tę powtarzalną strukturę, a przestrzeń wspólna w rdzeniu budynku, tworzy skrzyżowane wnętrza o szczególnej wartości formalnej. Nowe i dawne elementy manifestują się jako świadkowie upływu czasu.

BAAS arquitectura
www.baas.cat

La Remunta Kindergarden, La Remunta 2014

This building is fronted with an expansive lawn and a roof lake. The waiting room is surrounded by birches. Timber carpeting and indirect lighting create a comfortable atmosphere. Vigil rooms are illuminated with natural light coming from courtyards with water which suggest peace, quiet and privacy. The only visible façade - the rooftop - reflects the magnificent sky of León, giving an analogy to death.

Budynek ten jest otoczony rozległym trawnikiem i ma dach w formie prostokątnego stawu. Poczekalnia otoczona jest brzoziami. Drewno wykładzin i oświetlenie po reddie tworzy komfortową atmosferę. Pokoje czuwania są oświetlone naturalnym światłem pochodzącym z dziedzińców z wodą, co sugeruje spokój, ciszę i prywatność. Jedyną widoczną fasadą - dach - odzwierciedla wspaniałe niebo León, dając analogię do śmierci.

León Funeral Parlour 2001

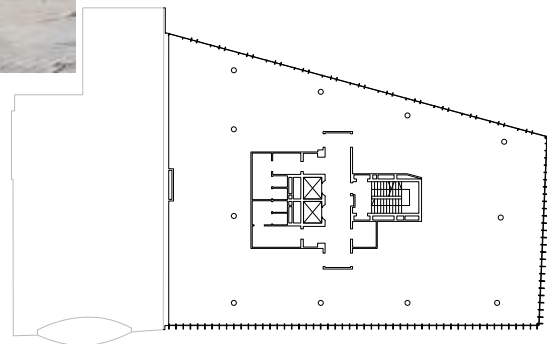
BAAS arquitectura
www.baas.cat

Grupa 5 Architekci

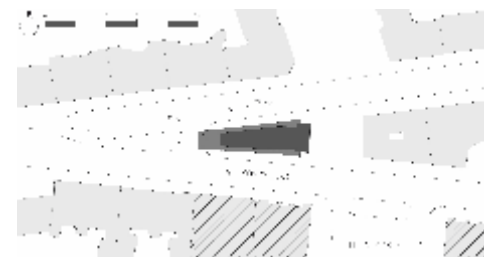

Należy zadać sobie pytanie czy ludziom najbardziej zależy na tym, aby budynek swoim wyglądem rzucał na kolana. Oni raczej chcą, by stanowił przyjazne środowisko pracy lub, jeśli mówimy na przykład o budynku mieszkalnym, przynosił ukojenie po pracowitym dniu. Aby miał przestrzeń prywatną i półpubliczną, którą się dobrze użytkuje, ale też żeby był otwarty na atuty, które oferuje sąsiedztwo. Ogromny problem naszego zawodu polega teraz na tym, że konkursy, zwłaszcza inwestorskie, ale niestety i wiele z tych sądzonych przez profesjonalistów, wygrywa się przede wszystkim efektownymi wizualizacjami. Bo ludziom wydaje się, że architektura jest sztuką projektowania bryły i elewacji, które się dobrze sprzedają na renderingu czy na zdjęciach. Przez takie podejście to, co robimy ulega trywializacji. Przede wszystkim traci środowisko, w którym człowiek ma przebywać.

Stojący w sąsiedztwie wiaduktu kolejowego budynek został obłożony indywidualnie zaprojektowaną żyletkową okładziną. Każda żyletka ma jeden bok ceramiczny, drugi aluminiowy – pasażerowie pociągu mijającego obiekt mogą obserwować, jak zmienia się jego faktura. Przewyższenie budynku w narożniku jest widoczne jako dominanta w dalekiej perspektywie ulicy Komandorskiej.

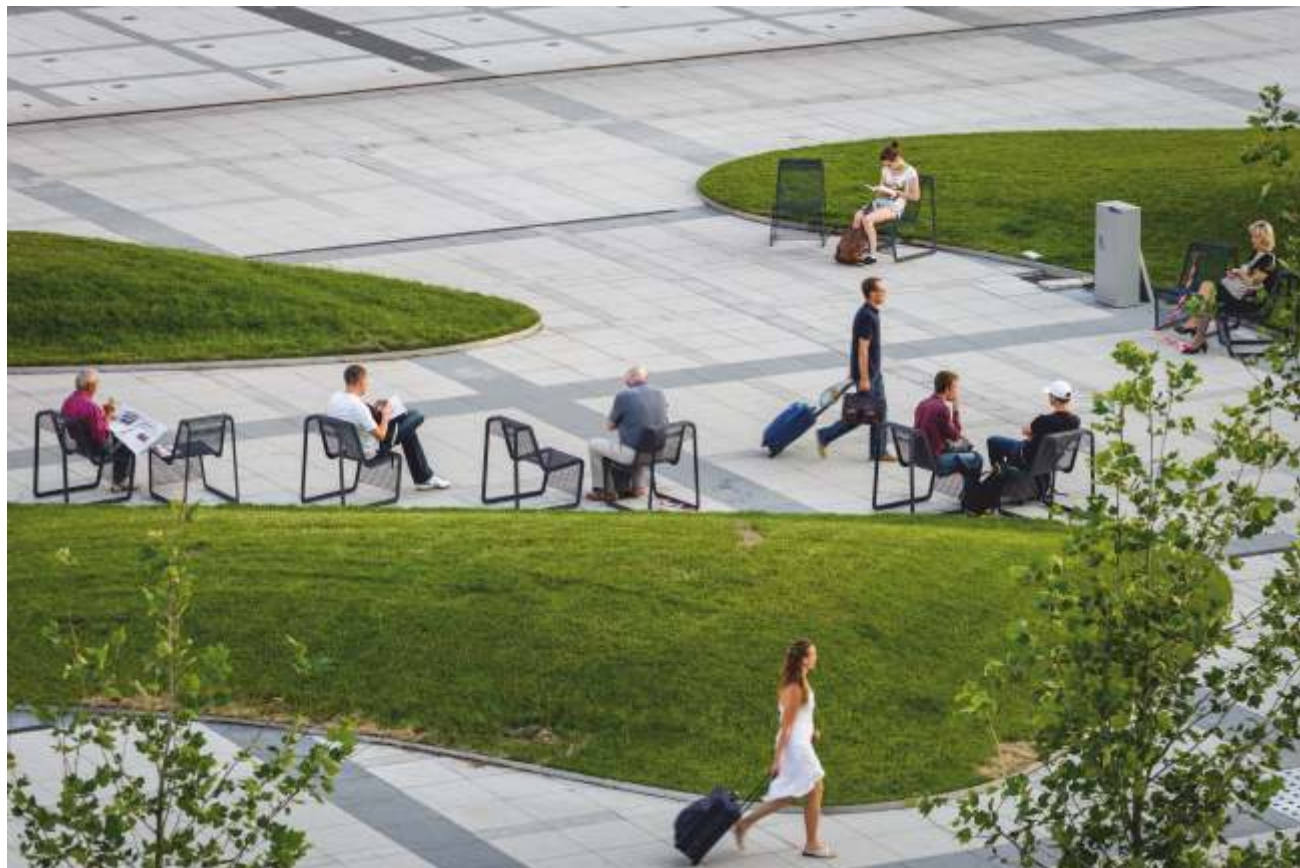
Biurowiec przy ulicy Komandorskiej we Wrocławiu, 2012-2013

Budynek stojący w charakterystycznym punkcie śródmieścia Warszawy, w miejscu zbiegających się pod ostrym kątem ulic Pięknej i Koszykowej, jest najwęższym biurowcem w stolicy. Wyrazistym elementem bryły jest zaczynające się raptem 2,5 metra nad poziomem chodnika nadwieszenie, nawiązujące do wykusy sąsiednich eklektycznych kamienic. Ta nadwieszona część budynku jest podzielona na trzy segmenty i stanowi jasny, przezroczysty korpus, który z jednej strony ukazuje wnętrze budynku, z drugiej – odbija okoliczne kamienice i znajdującą się vis-à-vis zrewitalizowaną Halę Koszyki.

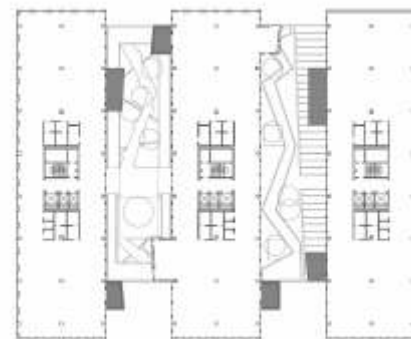
Biurowiec przy ulicy Pięknej w Warszawie, 2010-2015

Najważniejszą decyzją w projekcie było pełne zintegrowanie unikalnego budynku wrocławskiego Dworca Głównego z życiem miasta. Plac dworcowy, który służył jako wielki parking, zmieniono w projektzie w pełnowartościową przestrzeń publiczną. Zielone wyspy przed dworcem, podkreślając związek Wrocławia z naturą, inspirowały użytkowników placu do różnorodnej aktywności. Neogotycki budynek dworca i jego secesyjne hale peronowe odzyskały historyczny blask, a jednocześnie nie stały się nowoczesnym obiektem przystającym do współczesnych standardów technicznych.

 Rewitalizacja zabytkowego Dworca Głównego we Wrocławiu wraz z otoczeniem 2008-2012

W biurowcu daleki od klasycznej modernistycznej racjonalności jest sposób, w jaki zaprojektowano dziedzińce. Zlokalizowane tu tarasy z zielenią i wodą oraz naładujące się niekiedy spontanicznie natury, zawieszane nieregularnie nad ogrodami i różnymi pod względem gabarytów wykusze nadają tym półpublicznym przestrzeniom kameralny wyraz i skalę.

Centralna siedziba Banku Millennium w Warszawie, 2001-2005

fot. Teodor Klepczyński/POLITYKA

Joanna i Wojciech Małeccy

MAŁECCY
biuro projektowe

Razem od 1996 stanowią małżeńską parę architektów, a od 1997 współtworzą pracownię MAŁECCY biuro projektowe. W 1995 otrzymali swoje pierwsze studenckie wyróżnienie w międzynarodowym konkursie-rywalizując z 1700 innymi zespołami projektowymi z 200 krajów. Od tamtego czasu razem zrealizowali szereg obiektów m.in.: osiedla mieszkaniowe - nagrodzoną w 2012 Enklawę Modernistyczną czy Nowy Werdon, budynki użyteczności publicznej, w tym polskie placówki dyplomatyczne (Nigeria, Szwecja, Dania, Ukraina), obiekty sportowe, hotelowe, edukacyjne - m.in. nagrodzone w 2013 roku Centrum Sportowe Bażantowo. Chętnie podejmują wyzwania współtworzenia wieloobektowych założeń projektowych m.in.: Zespół budynków biurowych Ratusza Marszałkowskiego w Krakowie (razem z Horizonte studio), czy wielokrotnie nagradzany budynek nowej siedziby Wydziału Radia i Telewizji w Katowicach (wspólnie zaprojektowany z biurem BAAS z Katolonii i warszawską pracownią Grupa 5. Prywatnie są rodzicami czwórki dzieci.

Rezydencja

MAŁECCY biuro projektowe Centrum studiów kulturowych i religijnych, Japonia 1995, nagroda wyróżnienie honorowe w międzynarodowym konkursie 1995

Enklawa modernistyczna, Katowice 2010, nagroda wyróżnienie w konkursie na obiekt roku 2012

MAŁECCY
biuro projektowe

